

1878-03-17

Afsender
Theophilus Hansen

Modtager
J. C. Jacobsen

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Wien

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Carlsberg arkiv. Familiearkivet, F4

Dokumentindhold

Theophilus Hansen takker J. C. Jacobsen for de tilsendte fotografier af villaen og parken på Carlsberg. Han roser JCs kunstsans og udsmykningen af Pompeji.

Transskription

Wien d 17 Marz 1878.

Høistærede Herr Jacobsen !

Med Deres ærede Skrivelse af 28 Februar og den senere Oversendelse af de overordentlig skjøne Photographier af Deres Bygninger har De gjort mig en sand Glæde, for hvilken jeg hermed udtaler min Hjerteligste Tak.

Jeg seer her ret ved Betragtningen af disse Arbeider, at Konstsandsen er en af vor Herre given Gave, som desværre bliver saa faa Mennesker givet. Men min Overbevisning, at Herr Jacobsen henhører til een af disse Faa, glæder det mig i høieste Grad at kunde forsikre Dem. Det er saa sjældent forenet, at Konstsandsens Besidder tillige besidder Midlerne, som ere nødvendige for at understytte Konsten. Ogsaa i denne Henseende staar De glimrende Kort sagt, jeg gratulerer Dem af Hjertet til den store

Glæde, som De bestandig ikke allene bereder Dem selv, men ogsaa alle Andre, der ligesom De fornøje sig over det Skjønne.

En saadan Glæde har det nu ogsaa beredet mig i det Fjerne, naar jeg betragter Deres smukke Tegninger og Photographier af Deres Parker, deres Pragthuus maa i Kostbarhed i det indre gjøre en høist behagelig Virkning. Jeg beklager kun, at ikke ... at Photographierne er saadan optaget, at man kan see hvorledes Deres Bolig slutter sig dertil.

Da De ved Deres sidste korte Ophold her fortalte mig om Deres pompeijanske Huus, (som De kaldte det) saa overhørte jeg ganske at det var et Væxthuus og indbildte mig at det var en Villa, som De selv beboede. Af denne Grund forestillede jeg mig det Hele i pompeijansk Farveprakt.

Naar jeg tænker mig de herlige Planter, med deres friske Farver og, bringer i Erindring den Farveprakt, som

bestandig prydede de pompeijanske Søilealler, saa vilde jeg ønske, at De ved Leilighed igjen besøgte Pompeiji for ved Deres Tilbagekomst

at fuldende Deres saa vel begyndte Værk. Ogsaa Reliefferne af Professor Stein glæde mig, da man deri seer Indflydelsen af Thorvaldsen. Kort sagt, jeg vilde ønske at Danmark havde mange saadanne Mænd, der som De vilde finde Glæde i, at anvende en Deel af deres Formue paa Konsten.

At andre Væxthuuse ere sikkert meget hensigtsmæssige og, omendskjønt Architekten her var uindskrænket med Hensyn til Midlerne, saa har det glædet mig at høre hvorledes han dog har forstaaet at give det Hele en høist lykkelig Hovedform.

Hvor kjedeligt vilde det over Hovedet være i Verden hvis man ikke havde Konsten og, hvilket Tab liede[?] ikke de Mennesker, som mangle Sandsen derfor.

Med denne Bemærkning slutter jeg, idet jeg gjentage min inderligste Tak for den Glæde De har gjort mig og forbliver med Forsikringen om min største Høiagtelse.

Deres højvelbaarenhed ærbødige og hengivne

Th. Hansen

J. C. JACOBSENS ARKIV

CARLSBERGFONDET

OMTALTE VÆRKER

C. M.

Wien 27 May 1878.

Friskehed til Jacobson!

Med den ærede Kendselse af 28 Februar og den høje
Omsorg for de videnskabelige, især fotografiske
afsnit, som De gjorde mig en god Gode,
for hvilke jeg forinden takkede mig meget tak.

Jeg har nu ved Betragtningerne af disse Arbejder,
at Kunstneren er en af os, som giver Gode, som det
ikke bliver for os Menneſker givet. Men min Overbe-
vielse, at Jacobson selv har en af disse Gode,
glæder sig mig i første Grad. Det kunde forstærkes.

Det er for sig selv, som at Kunstneren lyder, tillige
lyder Altsammen, som en udmærket, som en anden, som
Kunstner og Lyder i den Gode, som de glæder sig.
Det sagt, jeg gratulerer Dem af Hjertet til den høje

igjennem, men de vil endnu gaa videre, vil
forfølge Holste Vaulinger med en Meberfæmleling
en Druk, som de meddelte mig, da jeg besøgte dem
og, med sinnes Leilig hed sagde mig, at de i Antrope-
Vaulinger for første gang de siges at kigge ind i
Gron Rensar, som de sigtede efter sig, for at den
afsluttede: Holste Meberfæmleling og, at de havde fundet
en Italiener, som havde tilbuddet sig, at besætte
en uioyktig Lige, naar, som man kunde afslutte
Eilledelelse til et for sig selv uioyktig Lige, som
at første Arbejde forlangte.

Jeg var nu for og et som havde tilbuddet, som
mig til Arbejde for Vaulinger, for et uioyktig
den for sig selv Eilledelelse, da som iioyktig sigde
mig, at jeg for et afslutte dem, maatte forlange mig
til det k. k. Oioyktigste - Ant, som sigde sig selv, at jeg
havde, at det uioyktig Lige vilde blive uioyktig.

Den uioyktigste Italiener, som iioyktigste, som
beviser dem, at jeg for havde Ant, som sigde et
sig selv tilbuddet. I uioyktig Lige, naar, som sigde

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

høflighed og gæstfrihed de yngre generationen. De besættelse, som med
 sig bærer, at de i ungdom og Lærlingstid og i de første Pompeij
 for ved deres Tilbagekomst at finde den, som for med
 biggeste Værk. Disse Retsaffærer af fortjente Sten, glæde
 mig, da man deri for Lærlingstid af Thorvaldsen. Det sigt,
 og vilde ikke, at Danmark havde mange fornuftige Mænd,
 der for de vilde finde Glæde, at kunne se en Værk af
 deres fornuftige og Lærlingstid.

At under Bistætte som i Almindelighed meget fornuftige og
 i de mange af dem. Afstikket for de vilde Mænd og i de første
 vilde Mænd, som for det glæde mig, at de fornuftige for de første
 fornuftige og i de første vilde Mænd, som for det glæde mig, at de
 fornuftige og i de første vilde Mænd, som for det glæde mig, at de